

minister har, som sagt, haft gode Hjælpere. Jeg nævner f. Eks. den højtærede Landbrugsminister. Han har været den højtærede Finansminister en udmærket Hjælper i Retning af at skaffe Balance, og han har været omtrent lige saa sangvinsk i sine Forhaabninger som den højtærede Finansminister. Det vil saaledes huskes endnu fra Valgkampen i 1920, hvad der forlød om den umulige Ordning, Kornloven havde faaet under det tidligere Styre her i Landet, hvorledes man havde ødslet med Penge for Kornloven, for Administrationen, for Lagerleje o. s. v.; alt muligt var lavet saa elendigt og saa forkert. Da vi saa endelig fik en ny, stærk Mand ind paa Pladsen, en Fagmand, saa blev der sagt: Nu skal det vise sig, hvorledes det skal laves herefterdags; nu kommer en Mand, som kan vise, hvorledes en Kornlov skal laves. Og man vil huske, hvorledes den ellers saa beskedne Landbrugsminister sagde, at han kunde ordne det ikke saa lidt bedre end tidligere, og hvorledes han sagde, at hans Kornlov, gik han ud fra, vilde kun komme til at koste en 20 Mill. Kr. — det var ganske vist mange Penge, men det var Forgængerens Skyld, at det vilde blive saa meget; det var ham, der havde begyndt paa den Historie, og nu sad den højtærede Landbrugsminister i det, og de 20 Mill. Kr. maatte ofres, men han havde ogsaa det bedste Haab om, at han kunde klare sig med dem. Og Lagerlejen, den havde tidligere kostet 14,7 Mill. Kr., men der kunde han magelig klare sig med 10 Mill. Kr., skønt han havde mere Korn at lagre. Resultatet af disse Udtalelser var, at man sagde: Det er dog storartet; nu er der kommet et brillant Styre; nu har vi faaet en Minister, der kan spare Penge. Ulykkeligvis er der noget, der hedder Statsregnskab, ogsaa for en Landbrugsminister, og der viser det sig uheldigvis, at de 20 Mill. Kr. har ynglet og er blevet til 65 Mill. Kr. Det er en væsentlig Forskel, og den højtærede Finansminister maatte ud med Pengene. Det er jo noget, der har bidraget til Underskuddet, at en Udgift, der var beregnet til 20 Mill. Kr., blev 65 Mill. Kr. Jeg husker, at man talte ironisk om, at den tidligere Finansminister havde noget, man kaldte et Sugerør. Jeg tror, at den nuværende højtærede Finansminister ogsaa har et Sugerør, som har bidraget mægtigt til det store Underskud ved at stille en saadan Kalkulation op, at han troede, han kunde klare Kornloven med 20 Mill. Kr., medens der medgik 65

Mill. Kr. Og Lagerlejen: Ja, da Regnskabet kom, viste det sig, at den højtærede Landbrugsminister havde oplagret 10 000 Tons mindre end tidligere, men at han havde brugt 165 000 Kr. mere, end der var brugt Aaret i Forvejen. Se, det er en Administration, som den bliver; naar en Fagmand kommer til. Saaledes viser man, hvorledes man i det væsentlige løser den Opgave, som den højtærede Statsminister i Dag sagde, man stillede sig i 1920.

Det næste Spørgsmaal, man drog frem under Valget i 1920, var det sønderjydske Spørgsmaal, hvor Regeringen blev forkættet, fordi den ikke viste Sønderjyderne den fornødne Interesse, specielt Sønderjyderne i 2den Zone. Enhver ved, hvor vanskelig Situationen var netop i de Dage; enhver ved, hvor vanskelige Forholdene var, netop da Verdenskrigen sluttede og det blev vedtaget, at en Del af Sønderjylland skulde tilbage til Danmark. Det radikale Venstre besluttede derfor at tage den Mand med i Forhandlingerne og Overvejelserne, som har staaet gennem en Række Aar som Sønderjydernes ufortrødne Talsmand i den tyske Rigsdag, og denne Mands Raad fulgte man. Men det forhindrede ikke Venstre i at gaa ud og fortælle, at man forraadte Sønderjydernes Sag, og man gik til Valg paa det Grundlag: nu er Sønderjydernes Sag forraadt, nu vil man ikke have det, man kunde faa, ikke hjælpe paa den Maade, der skal hjælpes; man vilde ikke følge H. P. Hanssens Anvisninger — den Mand, som har staaet gennem en Række Aar som Sønderjydernes gode Talsmand. I Dag sagde den højtærede Statsminister det samme, som blev sagt fra radikal-socialdemokratisk Side i 1920, den højtærede Statsminister gentog det i Dag i sin Programtale, men han glemte at sige det i 1920, da det havde været mandigt at sige det. Da lod han Agitationen rulle ud over Landet uden at skride ind og lod den bruge og misbruge en stor og god Sag. I Dag, da han er nødt til det, fordi de sønderjydske Dokumenter ligger paa Bordet — enhver kan se, hvad der er sket i den Sag —, i Dag maa den højtærede Minister staa op og sige: det, vore Modstandere sagde i 1920, er vort Program i Dag. Jeg siger: en stor Sag er aldrig blevet misbrugt skammeligere, end den sønderjydske Sag er blevet misbrugt i Agitationens Tjeneste.

Den højtærede Landbrugsminister var forleden oppe i Aalborg, og dør holdt han en — jeg tror — Skaaltale, hvor han talte for et godt Forhold mellem By og Land.